

SAMEN STERK VOOR DE TOEKOMST VAN HET MOUNTAINBIKEN IN VLAANDEREN EN BELGIË!

Het is iets wat al jaren leeft, maar de huidige corona-situatie heeft het probleem nog veel duidelijker gemaakt: het is in onze bossen en natuurgebieden drukker dan ooit. Hierdoor ontstaan er spanningen. Mountainbikers en organisatoren van mountainbike-evenementen stoten op problemen zoals verbod op doorgang en weigering van vergunningen. Mountainbiken is erg populair en vaak wordt vergeten dat het een milieuvriendelijke sport is met een lage impact op de natuurlijke omgeving, indien ze wordt uitgeoefend op duurzaam aangelegde paden.

MOUNTAINBIKEN IS GEEN MISDAAD!

De huidige wetgeving met betrekking tot de toegang van natuurlijke gebieden en bossen is in veel opzichten achterhaald en maakt het niet mogelijk om de problemen op het terrein doeltreffend aan te pakken. Ondertussen worden er door mountainbikers ook steeds meer nieuwe paden aangelegd, wat problemen veroorzaakt.

MBF Vlaanderen komt daarom met dit charter waarin een **positieve houding** en respect voor de natuur centraal staan. We hebben ook concrete **voorstellen uitgewerkt** die we aan de overheid zullen overmaken.

Om onze stem te laten horen, hebben we een grote meerwaarde: **het grote aantal mountainbikers**. Door dit **charter te ondertekenen**, geef je jouw steun aan de handelswijze van MBF Vlaanderen, haar lijst met voorstellen en de gedragscode. Op deze manier kunnen we **aan de openbare instanties, de politiek en de bevoegdheden die instaan voor alle besluitvormingen aantonen dat we een groot draagvlak hebben**.

IK STEUN DE VOLGENDE 5 VOORSTELLEN VAN MBF VLAANDEREN:

1. Mountainbikes toelaten op alle wegen en paden die niet expliciet afgesloten worden

Volgens de huidige Vlaamse wetgeving is het in bosgebied overal verboden om te mountainbiken behalve op de paden waar het toegestaan is via een toegankelijkheidsregeling of signalisatie. Dit is een onduidelijke situatie in de praktijk en zorgt voor veel misverstanden, verwarring en frustraties. Bovendien is het onderscheid dat gemaakt wordt tussen fietsers en wandelaars - die wel toegang krijgen tot het gebruiken van alle bestaande paden - niet gebaseerd op overtuigend wetenschappelijk onderzoek. Hoewel elke vorm van recreatie in een natuurlijke omgeving een zekere mate van verstoring met zich meebrengt, wordt de algemene impact van wandelaars en mountainbikers die zich verplaatsen over vaste paden in de meeste studies als gelijkaardig in grootte bevonden. Daarom ijveren we ervoor om **de huidige wetgeving om te draaien en ons toe te laten op alle bestaande paden** zolang ze niet afgesloten worden door middel van een duidelijke signalisatie op het terrein en/of een toegankelijkheidsregeling. Dit maakt het mogelijk voor natuurbeheerders om kwetsbare (deel)gebieden te beschermen, maar neemt de willekeur weg die vandaag bestaat met betrekking tot het openstellen van bos- en natuurgebieden voor verschillende groepen recreanten.

2. Paden delen met alle natuurliefhebbers

Wanneer wederzijds respect aan de dag wordt gelegd, delen mountainbikers en de andere recreanten dezelfde paden in alle harmonie. Wanneer we andere natuurliefhebbers passeren, vertragen we, wijken we uit en zeggen we vriendelijk goeiedag. In zeer druk bezochte gebieden kunnen er soms lokaal wrijvingen ontstaan, maar die kunnen over het algemeen worden opgelost door het nemen van plaatselijke maatregelen.

MBF Vlaanderen pleit voor behoud en de uitbouw van deze goede verstandhouding tussen de verschillende groepen recreanten en is ervan overtuigd dat het delen van paden met verschillende gebruikersgroepen in harmonie kan verlopen indien verdraagzaamheid en wederzijds respect aan de dag worden gelegd. Het volledig en overal opsplitsen van verschillende gebruikersgroepen door het afbakenen van specifieke paden per gebruikersgroep is in veel gevallen niet noodzakelijk noch wenselijk, aangezien dit de vervreemding van verschillende groepen gebruikers tegenover elkaar vergroot omdat zij niet aan elkaar blootgesteld worden en niet leren hoe ze met elkaar dienen rekening te houden. Het aanleggen of toewijzen van specifieke paden per gebruikersgroep kan wel wenselijk zijn op bepaalde locaties, waar zich door een grote recreatiedruk conflicten voordoen of omdat de aard van een specifieke discipline veiligheidsrisico's meebrengt voor andere gebruikersgroepen (bv. Downhill/Dirt pistes).

Deze toegangsbeperkingen zouden goed gecoördineerd, gemotiveerd en gelokaliseerd moeten zijn, wat het respecteren en dus ook het navolgen van de regels vereenvoudigt.

3. Nieuwe permanente routes en zones creëren, bestaande aanpassen aan de noden van de mountainbiker van vandaag

Naast onze vraag voor een uitgebreidere toegang tot de bestaande paden in bossen en natuurgebieden vragen we ook om nieuwe permanente routes te creëren en de bestaande routes aan te passen aan de verwachtingen van de mountainbiker van vandaag. De meerderheid van de huidige

gemarkeerde routes in Vlaanderen zijn hoofdzakelijk beperkt tot de bredere (brand- of exploitatie-) wegen in bossen en velden en komt niet tegemoet aan de wensen van de meeste moderne mountainbikers, die op zoek zijn naar uitdagende, slingerende paden met een natuurlijk karakter. Nochtans kunnen aantrekkelijke en duurzaam aangelegde permanente en gemarkeerde routes een enorm effectieve tool zijn om het overgrote deel van de mountainbikers doorheen een natuurlijk gebied te leiden en hierdoor de meest kwetsbare delen van het gebied te ontzien. Bovendien wordt zo de problematiek van het bouwen van illegale trails aangepakt, een praktijk die bijna altijd voortkomt uit een niet-ingevulde nood aan uitdagende, technische paden. Het aanleggen van specifieke paden die aan de noden van verschillende disciplines tegemoetkomt (bijvoorbeeld 'enduro') voorkomt dat deze groepen zich moeten beroepen op het illegaal aanleggen van paden om hun sport te kunnen beoefenen, en zal hierdoor de impact op de natuur sterk verminderen.

Bovendien hebben aantrekkelijke, bewegwijzerde routes vanzelfsprekend ook gunstige gevolgen voor de lokale economie door het aantrekken van sportievelingen naar een bepaalde regio.

4. Bestaande paden en routes onderhouden, herstellen en respecteren

Met MBF Vlaanderen willen we in overleg met en begeleid door de overheid de paden op vrijwillige basis helpen onderhouden. In het bijzonder vragen we aandacht voor het herstel en de heraanleg van paden na onder andere boswerkzaamheden. Tegelijkertijd wensen we ook een eenvoudige en transparante procedure om de aanleg van nieuwe routes te kunnen ontwerpen en uitwerken, uiteraard in overleg met de overheid en de terreinbeheerders. Omdat mountainbikers vandaag veel te weinig worden gehoord bij het uitwerken van een toegankelijkheidsregeling of padennetwerk, brengt dit sommigen in de verleiding het heft in eigen handen te nemen. Hierbij wordt vaak zonder dit te weten of te willen schade aan de natuur berokkend. Een goed gecoördineerd overleg zou hier een einde aan kunnen maken. MBF Vlaanderen zal een belangrijke rol spelen als tussenpersoon tussen de autoriteiten en de mountainbikers.

5. Een overlegorgaan oprichten tussen mountainbikers en beleidsmakers

MBF Vlaanderen slaat een brug tussen de mountainbikers en alle belanghebbenden zoals eigenaars van privéterreinen, het Agentschap voor Natuur en Bos, de andere terreinbeheerders en de lokale overheden. Communicatie is de basis van elk overleg en door beslissingen duidelijk te motiveren worden ze gemakkelijker aanvaard. Vandaag worden er in gebieden vaak plots paden afgesloten zonder dit duidelijk te motiveren of zonder een alternatief te voorzien. De schijnbare willekeurigheid van dergelijke beslissingen leidt tot frustratie bij fietsers die vaak al zeer lang van deze paden gebruik maken. Het is de taak van MBF Vlaanderen om de reden voor bepaalde beslissingen door te geven aan de mountainbikers, en hen te vragen hiervoor begrip op te brengen en deze beslissingen te respecteren. Indien een groter draagvlak wordt gecreëerd voor het openstellen van gebieden voor mountainbikers, maar tegelijk ook het effectief naleven van regels en beperkingen wordt aangemoedigd, is dit een win-win voor zowel terreinbeheerders als mountainbikers.

MBF Vlaanderen wil ook instaan als een expertise- en adviescentrum voor het aanleggen van nieuwe routes en paden, en voor het onderhouden van bestaande paden. Hiernaast wil MBF Vlaanderen ook, in overleg met de overheid, opleidingen kunnen aanbieden in het creëren en onderhouden van duurzame paden, die erosie en de impact op het milieu minimaliseren en een minimale hoeveelheid aan onderhoud vereisen.

IK RESPECTEER DE 5 PUNTEN VAN DE GEDRAGSCODE VAN MBF VLAANDEREN:

1. Ik heb het grootste respect voor andere gebruikers

Wandelaars, ruiters en andere recreanten zijn net als wij natuurliefhebbers en genieten van dezelfde omgeving. Het is daarom belangrijk om elkaar te respecteren en ons vriendelijk en hoffelijk te gedragen. Een goeiedag, een glimlach, vertragen, afstand houden, aan de kant gaan - het is niet veel, maar het maakt een enorm verschil! Het bevordert het imago van de mountainbiker en de duurzaamheid van onze sportbeleving.

2. Ik blijf op de bestaande paden en respecteer de natuur rondom mij

Het is onze verantwoordelijkheid als mountainbiker om onze impact op de natuur te minimaliseren, en daarom niet van de bestaande paden af te wijken of nieuwe paden te creëren zonder toestemming van de eigenaar of beheerder. Naast de negatieve effecten die dit heeft op de natuur (erosie, vernieling van vegetatie, verstoring van dieren enz.), is het ook rampzalig voor onze relatie met de terreinbeheerders die ons de toegang tot hun gebied gunnen. De aanleg van nieuwe paden moet gebeuren in goed en doordacht overleg met ons, de overheid, de terreinbeheerders en andere belanghebbenden.

3. Ik laat geen afval achter

Het lijkt voor de hand liggend want het maakt deel uit van het respecteren van de natuur, maar toch benadrukken we het: elke verpakking, papier of wat dan ook dat je meeneemt onderweg neem je ook mee terug naar huis, zonder uitzondering!

4. Ik respecteer privé-eigendommen en verboden gebieden

Sommige gebieden zijn omwille van ecologische redenen of privé-bezit niet of slechts beperkt toegankelijk en als mountainbikers dienen we deze afsluitingen te respecteren. Indien we dit niet doen snijden we in ons eigen vlees, aangezien dit leidt tot frustraties bij eigenaars en terreinbeheerders waardoor ze in de toekomst medewerking weigeren of hun gebied volledig afsluiten. Als we een positieve relatie willen uitbouwen met eigenaars en terreinbeheerders, en hierdoor meer mogelijkheden voor onze sport kunnen uitbouwen, moeten we respect opbrengen voor de regels.

5. Ik ben ambassadeur van deze gedragscode en promoot duurzaam en verantwoord mountainbiken

Raap eens wat afval op, neem een paar minuten de tijd om een dode tak op het pad weg te nemen, zeg goeiedag tegen elke persoon die je in de natuur tegenkomt: zoveel kleine handelingen die het verschil kunnen maken! Elke dag, bij elk uitstapje, maar ook bij familie of op het werk zijn we ambassadeurs en promoten we een duurzame en verantwoorde beoefening van onze sport.

**SAMEN STERK VOOR DE TOEKOMST VAN HET MOUNTAINBIKEN IN
VLAANDEREN EN BELGIË!**